
Sharabha Upanishad

शरभोपनिषत्

Document Information

Text title : Sharabha Upanishad

File name : sharabha.itx

Category : upanishhat, svara

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 50 / 108; Atharva Veda - shaiva upanishad

Latest update : Mar. 19, 2000

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

Sharabha Upanishad

शरभोपनिषत्

सर्वं सन्त्यज्य मुनयो यद्भजन्त्यात्मरूपतः ।
तच्छारभं त्रिपाद्भ्रम स्वमात्रमवशिष्यते ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः ।

भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः ।

व्यशेम देवहितं यदायुः ।

स्वस्ति न ऽन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्वदेवाः ।

स्वस्ति नस्ताक्षर्यो अरिष्टनेभिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

अथ छैनं पैष्पलादो भ्रमार्णमुवाच भो भगवन्
भ्रमविष्णुरुद्राणां मध्ये को वा अधिकतरो ध्येयः
स्यात्तत्त्वमेव नो भ्रूडीति ।

तस्मै स ऽोवाच पितामहश्च

ॐ पैष्पलाद शृणु वाक्यमेतत् ।

भ्रूनी पुण्यानि कृतानि येन

तेनैव लभ्यः परमेश्वरोऽसौ ।

यस्याङ्गजोऽहं हरिन्द्रमुष्या

मोडान्न जनन्ति सुरेन्द्रमुष्याः ॥ १ ॥

प्रभुं वरेण्यं पितरं मडेशं

यो भ्रमार्णं विदधाति तस्मै ।

वेदांश्च सर्वान्प्रलिङ्गोति याग्रं

तं वै प्रभुं पितरं देवतानाम् ॥ २ ॥

ममापि विष्णोर्जनकं देवमीड्यं

योऽन्तकाले सर्वलोकान्संजहार ॥ ३ ॥

स अेकः श्रेष्ठश्च सर्वशास्ता स अेव वरिष्ठश्च ।

यो धीरं वेषमास्थाय शरभाभ्यं मडेभरः ।

नृसिंहं लोकहन्तारं संजघान मडाभलः ॥ ४ ॥

हरिं हरन्तं पादाभ्यामनुयान्ति सुरेश्वराः ।

मावधीः पुरुषं विषुं विक्रमस्व मडानसि ॥ ५ ॥

कृपया भगवान्विषुं विददार नभैः भरैः ।

अर्माभरो मडावीरो वीरभद्रो बभूव ह ॥ ६ ॥

स अेको रुद्रो ध्येयः सर्वेषां सर्वसिद्धये । यो ब्रह्मणः पञ्चवडहन्ता

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ ७ ॥

यो विस्कुलिङ्गेन ललाटजेन सर्वं जगद्भस्मसात्संकरोति ।

पुनश्च सृष्ट्वा पुनरप्यरक्षदेवं स्वतन्त्रं प्रकटीकरोति ।

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ ८ ॥

यो वामपादेन जघान कालं धीरं पपेऽथो डालडलं दहन्तम् ।

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ ९ ॥

यो वामपादार्षितविषुनेत्रस्तस्मै ददौ यडकमतीव लृष्टः ।

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ १० ॥

यो दक्षयज्ञे सुरसङ्घान्विजित्य

विषुं बभन्धोरगपाशेन वीरः ।

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ ११ ॥

यो लीलयैव त्रिपुरे ददाड

विषुं कविं सोमसूर्याग्निनेत्रः ।

सर्वे देवाः पशुतामवापुः

स्वयं तस्मात्पशुपतिर्बभूव ।

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ १२ ॥

यो मत्स्यकूर्मादिवराडसिंहा-

न्विषुं कुमन्तं वामनमादिविषुम् ।

विविडलवं पीड्यमानं सुरेशं

भस्मीयकार मन्मथं यमं य ।

તસ્મૈ રુદ્રાય નમો અસ્તુ ॥ ૧૩ ॥

એવં પ્રકારેણ બહુધા પ્રતુષ્ટ્વા

ક્ષમાપયામાસુર્નીલકણં મહેશ્વરમ્ ।

તાપત્રયસમુદ્ભૂતજન્મમૃત્યુજરાદિભિઃ ।

નાવિધાનિ દુઃખાનિ જહાર પરમેશ્વરઃ ॥ ૧૪ ॥

એવં મન્ત્રૈઃ પ્રાર્થ્યમાન આત્મા વૈ સર્વદેહિનામ્ ।

શકુરો ભગવાનાદ્યો રરક્ષ સકલાઃ પ્રજાઃ ॥ ૧૫ ॥

યત્પાદામ્ભોરુહદ્વન્દ્રં મૃગ્યતે વિષ્ણુના સહ ।

સ્તુત્વા સ્તુત્યં મહેશાનમવાઙ્મનસગોચરમ્ ॥ ૧૬ ॥

ભક્ત્યા નમ્રતનોર્વિષ્ણોઃ પ્રસાદમકરોદ્ધિભુઃ ।

યતો વાચો નિવર્તન્તે અપ્રાપ્ય મનસા સહ ।

આનન્દં બ્રહ્મણો વિદ્વાન્ન બિભેતિ કદાચનેતિ ॥ ૧૭ ॥

અણોરણીયાન્મહતો મહીયા-

નાત્માસ્થજન્તોર્નિહિતો ગુહાયામ્ ।

તમક્રતું પશ્યતિ વીતશોકો

ઘાતુઃપ્રસાદાન્મહિમાનમીશમ્ ॥ ૧૮ ॥

વસિષ્ઠવૈયાસકિવામદેવ-

વિરિગ્ધિમુખ્યૈર્દૃદિ ભાવ્યમાનઃ ।

સનત્સુજાતાદિસનાતનાદૈ-

રીઽયો મહેશો ભગવાનાદિદેવઃ ॥ ૧૯ ॥

સત્યો નિત્યઃ સર્વસાક્ષી મહેશો

નિત્યાનન્દો નિર્વિકલ્પો નિરાખ્યઃ ।

અચિન્ત્યશક્તિર્ભગવાન્ગિરીશઃ

સ્વાવિદ્યયા કલ્પિતમાનભૂમિઃ ॥ ૨૦ ॥

અતિમોહકરી માયા મમ વિષ્ણોશ્ચ સુપ્રત ।

તસ્ય પાદામ્બુજધ્યાનાદુસ્તરા સુતરા ભવેત્ ॥ ૨૧ ॥

વિષ્ણુર્વિશ્વજગદ્યોનિઃ સ્વાંશભૂતૈઃ સ્વકૈઃ સહ ।

મમાંશસંભવો ભૂત્વા પાલયત્યખિલં જગત્ ॥ ૨૨ ॥

વિનાશં કાલતો યાતિ તતોઽન્યત્સકલં મૃષા ।

ॐ तस्मै मडाग्रासाय मडादेवाय शूलिने ।
 मडेश्वराय मृडाय तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ २३ ॥
 ओंको विष्णुर्मडदूभूतं पृथग्भूतायनेकशः ।
 श्रील्लोकाव्याप्य भूतात्मा भुङ्क्ते विश्वभुगुव्ययः ॥ २४ ॥
 यतुर्भिश्च यतुर्भिश्च द्वाभ्यां पञ्चमिरेव य ।
 डूयते य पुनर्द्वाभ्यां स मे विष्णुः प्रसीदतु ॥ २५ ॥
 ब्रह्मार्पणं ब्रह्म डविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् ।
 ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥ २६ ॥
 शरा श्रुवास्तदङ्गेषु भाति नित्यं डरिः स्वयम् ।
 ब्रह्मैव शरभः साक्षान्मोक्षदोऽयं मडामुने ॥ २७ ॥
 मायावशादेव देवा मोडिता ममतादितिः ।
 तस्य माडात्स्यवेशांशं वक्तुं केनाप्य शक्यते ॥ २८ ॥
 परात्परतरं ब्रह्म यत्परात्परतो डरिः ।
 परात्परतरो डीशस्तस्मात्तुल्योऽधिको न डि ॥ २९ ॥
 ओंक ओव शिवो नित्यस्ततोऽन्यत्सकलं मूषा ।
 तस्मात्सर्वान्परित्यज्य ध्येयान्विष्णुवाडिकांसुरान् ॥ ३० ॥
 शिव ओव सदा ध्येयः सर्वसंसारमोयकः ।
 तस्मै मडाग्रासाय मडेश्वराय नमः ॥ ३१ ॥
 पैष्पलादं मडाशास्त्रं न देयं यस्य कस्यचित् ।
 नास्तिकाय कृतधाय दुर्वृत्ताय दुरात्मने ॥ ३२ ॥
 दांभिकाय नृशंसाय शहायानृतभाषिणे ।
 सुप्रताय सुभक्ताय सुवृत्ताय सुशीलिने ॥ ३३ ॥
 गुरुभक्ताय दान्ताय शान्ताय ऋजुचेतसे ।
 शिवभक्ताय दातव्यं ब्रह्मकर्मोक्तधीमते ॥ ३४ ॥
 स्वभक्तायैव दातव्यमकृतधाय सुप्रतम् ।
 न दातव्यं सदा गोप्यं यत्नेनैव द्विजोत्तम ॥ ३५ ॥
 ऐतत्पैष्पलादं मडाशास्त्रं योऽधीते श्रावयेद्द्विजः
 स जन्मरणेभ्यो मुक्तो भवति । यो जानीते सोऽमृतत्वं

य गच्छति । गर्भवासाद्धिमुक्तो भवति । सुरापानात्पूतो
भवति । स्वर्गस्तेयात्पूतो भवति । ब्रह्महत्यात्पूतो
भवति । गुरुतल्पगमनात्पूतो भवति । स सर्वान्वेदानधीतो
भवति । स सर्वान्देवान्ध्यातो भवति । स समस्तमहापातको-
पपातकात्पूतो भवति । तस्माद्विमुक्तमाश्रितो भवति ।
स सततं शिवप्रियो भवति । स शिवसायुज्यमेति । न स
पुनरावर्तते न स पुनरावर्तते । ब्रह्मैव भवति । इत्याह
भगवान्ब्रह्मेत्युपनिषत् ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः ।
भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैर्दृष्टुवाँसस्तनूभिः ।
व्यशेम देवहितं यदायुः ।
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेभिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
इति शरभोपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

—
Sharabha Upanishad

pdf was typeset on December 22, 2023

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

